

Od redaktorki

Pomysł powstania tej pracy zrodził się w związku z kwerendą spuścizny Zdzisława Stiebera w archiwum PAN w Warszawie, w której znalazłam 19-stronicowy tekst wspomnień z czasów działalności Profesora w lwowskim okręgu AK, przekazany przez wdowę do tego archiwum w roku 1990, czyli w dziesięć lat po śmierci Profesora.

Praca ta nie uzurpuje sobie prawa do wyczerpującej monografii na temat życia i działalności naukowej prof. Z. Stiebera. Ma być ona raczej głosem pokolenia jeszcze pamiętającego Profesora. Wreszcie ma być głównie świadectwem osób, które poznawały warsztat badawczy swojego Mistrza, nie tylko w zaciszu gabinetów instytutowych i uniwersyteckich, ale również podczas badań terenowych.

Książka poświęcona Z. Stieberowi wpisuje się w jubileusz 60-lecia Instytutu Slawistyki PAN (w 2014 r.), którego ten uczony był założycielem. Stanowi ona szczególnie wyraz pamięci dla inicjatora powstania IS PAN, zarówno ze strony tych, którzy mieli zaszczyt z współpracować z tym językoznawcą, a także kontynuatorów jego dzieła.

Publikacja zawiera wiele źródeł dotychczas niedrukowanych, m.in. wydobytych z prywatnych archiwów, jak na przykład korespondencja Marii Obrębskiej-Stieberowej, udostępniona przez prof. Elżbietę Smułkową.

Niektóre materiały niełatwo było odnaleźć. Wymienionego w artykule Romana Taborskiego portretu Janiny Stieberowej, autorstwa Józefa Mehoffera, nie udało się odszukać. Dysponujemy jedynie fotografią reprodukcji. Za pomoc w jej uzyskaniu serdecznie dziękuję Ewie Furmańskiej z Archiwum Instytutu Sztuki PAN.

Gorąco dziękuję prof. Sonji Wölke za pomoc w wyborze materiału ilustracyjnego do badań lużyckich, a dr. Francowi Šěnowi z Instytutu Łużyckiego za wyrażenie zgody na publikację tych zdjęć ze zbiorów Łużyckiego Archiwum Kultury (Serbski kulturny arhiv) w Budziszynie.

Dzięki uprzejmości kustosz Archiwum Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, Pani Dorocie Kozielskiej, mogliśmy zamieścić młodzieńcze zdjęcie Marii Obrębskiej-Stieberowej.

Bardzo dziękuję pracownikom i pracownikom Archiwum PAN w Warszawie, Archiwum Nauki PAN i PAU w Krakowie za serdeczność oraz pomoc w kwerendzie.

Książka ta nie mogłaby powstać, gdyby nie wielkie, bezinteresowne zaangażowanie osób uczestniczących w przedsięwzięciu i ich życzliwe uwagi co do kompozycji całości. Za to bardzo serdecznie dziękuję wszystkim Autorkom i Autorom, a w szczególności Prof. Hannie Popowskiej-Taborskiej i Prof. Romanowi Taborskiemu za pomoc w wypracowaniu koncepcji całości, doraźne konsultacje co do formy publikacji, a także Prof. Januszowi Siatkowskiemu za wsparcie we wszystkich etapach pracy nad książką.

Składałam również podziękowania mojej siostrze Annie Janusz i siostrzenicy Katarzynie Woroszył za przepisanie w formie komputeropisu tekstu wspomnień i wcześniejszej wersji bibliografii oraz artykułów wcześniej publikowanych.

Wiele ciepłych słów kieruję pod adresem Katarzyny Chmielewskiej i Pana Dariusza Górskiego, którzy służyli pomocą, fachową radą i wykazywali się wielką cierpliwością w ostatnich fazach pracy nad tą książką.

Bardzo dziękuję recenzentom – Profesorowi Zenonowi Leszczyńskiemu i Profesorowi Krzysztofowi Wrocławskiemu za uwagi i uzupełnienia.

Dorota K. Rembiszewska